

	Coeficient lineal màxim — Percentatge	Període màxim — Anys
6. Equips per a tractament de la informació	25	8
7. Sistemes i programes informàtics	33	6
8. Equips electrònics diferenciats destinats a l'automatització, la regulació i supervisió de màquines, processos industrials, comercials i de serveis (les màquines i els elements afectes als esmentats processos s'amortitzen d'acord amb el coeficient i període que específicament els correspongui)	15	14
9. Equips de manteniment	12	18
10. Equips de laboratori i assajos	15	14
11. Vehícules teledirigits per a usos industrials	15	14
12. Centrals de cogeneració de producció d'energia elèctrica	8	25

INSTRUCCIONS PER A L'APLICACIÓ DE LA TAULA D'AMORTITZACIÓ

Primera.—Els elements s'amortitzen en funció dels coeficients lineals fixats per a aquests en el seu corresponent grup o, en cas que no n'hi hagi, agrupació d'activitat.

Segona.—Els elements qualificats de comuns s'amortitzen d'acord amb els coeficients lineals establerts per a aquests, llevat que figurin específicament en el seu corresponent grup o, en cas que no n'hi hagi, agrupació d'activitat, cas en què s'apliquen els de l'esmentat grup o agrupació.

Tercera.—Quan un element amortitzable no tingui fixat específicament un coeficient lineal d'amortització en el seu corresponent grup o, en cas que no n'hi hagi, agrupació d'activitat, sense que pugui ser qualificat entre els comuns, el subjecte passiu ha d'aplicar el coeficient lineal de les taules de l'element que hi figuri i que més s'assimili a aquell element. Si no n'hi ha, el coeficient lineal màxim d'amortització aplicable és del 10 per 100 i el període màxim de vint anys.

Quarta.—Als efectes del que preveu l'apartat 3 de l'article 2 d'aquest Reglament, s'entén que els coeficients han estat establerts considerant que els elements s'utilitzen durant un torn de treball, excepte que per la seva naturalesa tècnica hagin de ser utilitzats de forma continuada.

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

14601 REIAL DECRET 1715/2004, de 23 de juliol, pel qual es modifica el Reial decret 1424/2002, de 27 de desembre, pel qual es regula la comunicació del contingut dels contractes de treball i de les seves còpies bàsiques als serveis públics d'ocupació, i l'ús de mitjans telemàtics en relació amb la comunicació. («BOE» 189, de 6-8-2004.)

L'Acord adoptat pel Consell de Ministres, en la reunió del dia 16 de maig de 2003, pel qual es dona resposta al requeriment d'incompetència formulat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, en relació amb els articles 4.1; 4.3; 6; 7; 9, i la disposició final primera del Reial decret 1424/2002, de 27 de desembre, pel qual es regula la

comunicació del contingut dels contractes de treball i de les seves còpies bàsiques als serveis públics d'ocupació, i l'ús de mitjans telemàtics en relació amb la comunicació, accepta incorporar-hi una nova disposició final primera i modificar la disposició final primera del Reial decret esmentat, que passa a ser la segona.

Per donar compliment a l'Acord del Consell de Ministres esmentat anteriorment, aquest Reial decret incorpora una disposició final primera i modifica la disposició final primera actual, que passa a ser la disposició final segona, del Reial decret 1424/2002, de 27 de desembre, amb el contingut normatiu de les dues disposicions finals tal com va ser aprovat a l'Acord esmentat. Les actuals disposicions finals segona i tercera del dit Reial decret passen a ser les disposicions finals tercera i quarta, respectivament, i mantenen la mateixa redacció.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juliol de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1424/2002, de 27 de desembre, pel qual es regula la comunicació del contingut dels contractes de treball i de les seves còpies bàsiques als serveis públics d'ocupació, i l'ús de mitjans telemàtics en relació amb la comunicació.*

El Reial decret 1424/2002, de 27 de desembre, pel qual es regula la comunicació del contingut dels contractes de treball i de les seves còpies bàsiques als serveis públics d'ocupació, i l'ús de mitjans telemàtics en relació amb la comunicació, es modifica en els termes següents:

U. S'hi incorpora una nova disposició final primera amb el tenor següent:

«Disposició final primera. *Aprovació dels programes.*

El Ministeri de Treball i Afers Socials, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, ha d'aprovar els programes, les aplicacions, els dissenys i les estructures de dades i impressió que s'hagin de fer servir en les comunicacions de la contractació per via telemàtica i n'ha de difondre públicament les característiques.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'actual disposició final primera, que passa a ser segona, amb el text següent:

«Disposició final segona. *Comunitats autònomes.*

El procediment de comunicació del contingut dels contractes mitjançant l'ús de mitjans telemàtics, establert en aquest Reial decret i en les normes que el despleguin, es pot aplicar a les comunitats autònomes que hagin assumit el traspàs de la gestió duta a terme per l'Institut Nacional d'Ocupació en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació, mentre no hagin aprovat els seus propis programes, aplicacions, dissenys i estructures de dades i impressió per fer servir en aquestes comunicacions que, en tot cas, han de garantir la comunicació al Servei Públic d'Ocupació Estatal de les dades que aquest Reial decret defineix com a obligatòries.»

Tres. Les actuals disposicions finals segona i tercera passen a ser la tercera i la quarta, respectivament, i mantenen la mateixa redacció.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 23 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14653 REIAL DECRET 1778/2004, de 30 de juliol, pel qual s'estableixen obligacions d'informació respecte de les participacions preferents i altres instruments de deute i de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents a la Unió Europea. («BOE» 190, de 7-8-2004.)

L'obligació de facilitar informació a l'Administració tributària constitueix un element essencial perquè dugui a terme adequadament la tasca que té encomanada. A aquests efectes, l'article 93 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueix el marc normatiu que configura amb caràcter general aquesta obligació.

Dins d'aquest àmbit, aquest Reial decret regula dues matèries. En primer lloc, s'hi indiquen les obligacions d'informació que han d'assumir determinades entitats respecte de l'emissió de participacions preferents i altres instruments de deute. En efecte, els apartats 3 i 6 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, d'acord amb la redacció que en fa la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de

capitals, assenyalen que determinades entitats tenen l'obligació d'informar de les emissions que realitzin les seves filials de participacions preferents i d'altres instruments de deute, així com de la identitat dels titulars dels valors emesos.

En segon lloc, el Consell Ecofin, en la sessió de 3 de juny de 2003, va aprovar el denominat «paquet fiscal», integrat per la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents estats membres, i el Codi de conducta.

L'objectiu final de la Directiva 2003/48/CE consisteix a permetre que els rendiments de l'estalvi en forma d'interessos pagats en un Estat membre a persones físiques residents fiscals en un altre Estat membre puguin estar subjectes a imposició efectiva, de conformitat amb la legislació d'aquest últim Estat membre. Per a això, la directiva ha optat per establir un mecanisme d'intercanvi d'informació automàtic entre les administracions tributàries dels estats membres.

Amb aquest Reial decret s'indiquen determinades obligacions d'informació en relació amb les emissions de participacions preferents i d'altres instruments de deute i s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2003/48/CE, per a la qual cosa es modifica el Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifica el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

La incorporació a l'ordenament intern de la Directiva 2003/48/CE, en aplicació del mandat contingut a l'article 17, es completa amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 1 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que incorpora a la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques una disposició per la qual es considera pagament a compte la retenció suportada, d'acord amb el que disposa l'article 11 de la Directiva.

El Reial decret consta d'un article únic, que es compon de sis apartats, i d'una disposició final.

L'apartat u modifica l'article 1 del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, per indicar les obligacions d'informació que inclou l'esmentat Reial decret.

L'apartat dos incorpora a l'esmentat Reial decret un capítol V en el qual es detallen les obligacions d'informació que han d'assumir determinades entitats de crèdit dominants o entitats cotitzades que no siguin de crèdit respecte de les emissions que puguin fer entitats participades o controlades totalment per aquestes de participacions preferents i d'altres instruments de deute. Aquest nou capítol consta de dos articles, 11 i 12.

L'article 11 estableix que, atès que les participacions preferents i altres instruments de deute es consideren actius financers, s'ha d'entendre que estan afectats per l'obligació d'informació que regula el capítol III del Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, objecte de modificació. L'article 12 estableix una obligació específica d'informació sobre aquest tipus d'emissions.

L'apartat tres afegeix un capítol VI al Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre. Aquest nou capítol consta de sis articles.

Així, a l'article 13 es concreta l'àmbit d'aplicació de les obligacions de subministrament de determinada informació a l'Administració tributària.

L'article 14 delimita les rendes que han de ser objecte d'informació.